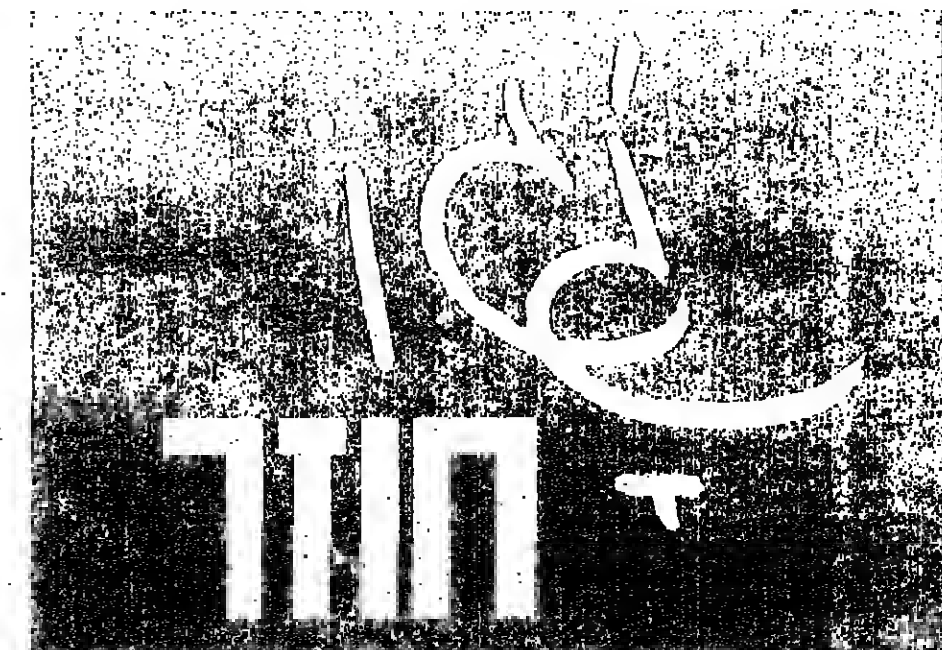

המסך עולה?

לפני כ־12 שנה עבד ג'ו ב"חזותם" כצייר המערכת וביום בהיר אחד נעלמו עקבותיו. לאחרונה נתגלה בקיבוץ מבוא חמה - שם הוא חבר, אולם "ג'וק" הציור לא נטש אותו והשבוע הופיע במערכת ובידו צדור קריקטורות. שתים-עשרה שנה - מהדורה שנייה

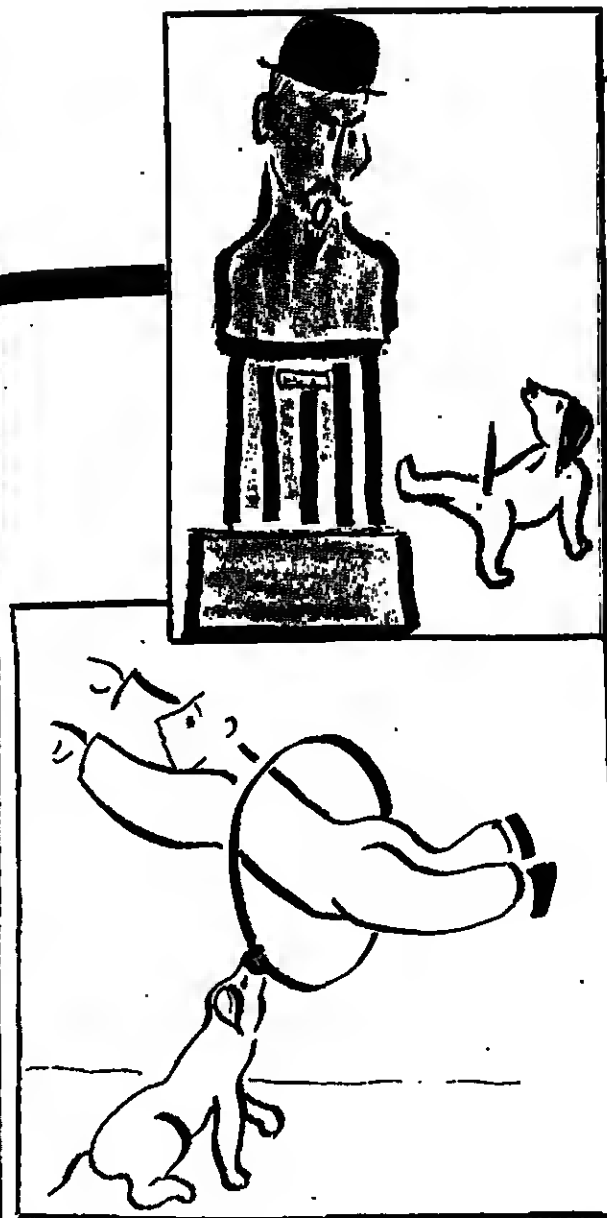
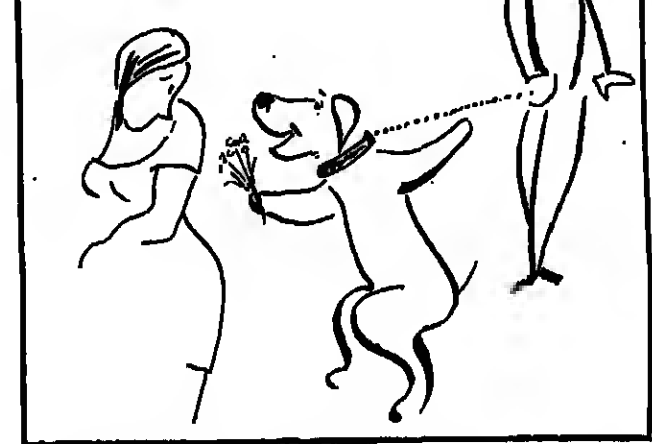
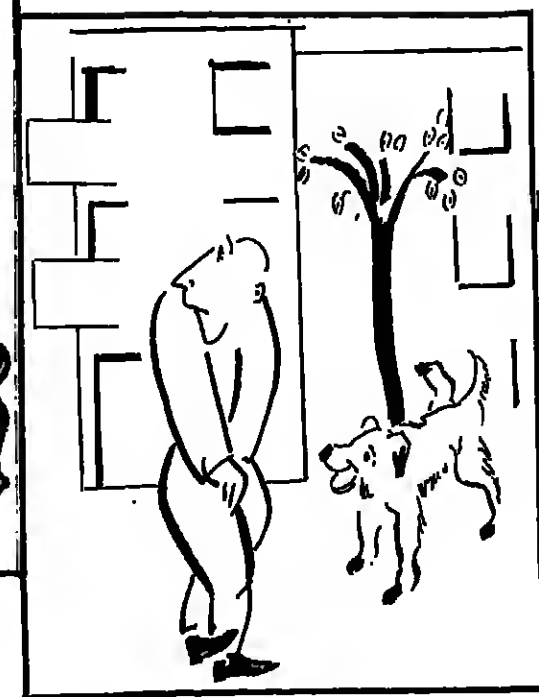

בוסית

שמואל בונים

חיי כלב

לבי לבי לאלה החיילים באופן קבוע שבוע בשבוע, לכתוב רשימה מה עושים בשבוע שבו חלק מן החנושים הוא בבחינת טוב יודיעה וחלקם טוב כמוס' ומה שנשאר - משעמם וכבר דשו בו או שהוא מוכא עד מוות. ומה הם עושים אם שום נושא לא בא לחידוש על הדלת אני - טוב לי יושב ומשרבט. למשל - לכבוד יום הכלב הבינלאומי החל ב' באפריל

איש בוליה האשכולית...

זאב הבצלת, איש בית-אלפא, מקץ עשרים וחמש שנה מאת נתן יונתן

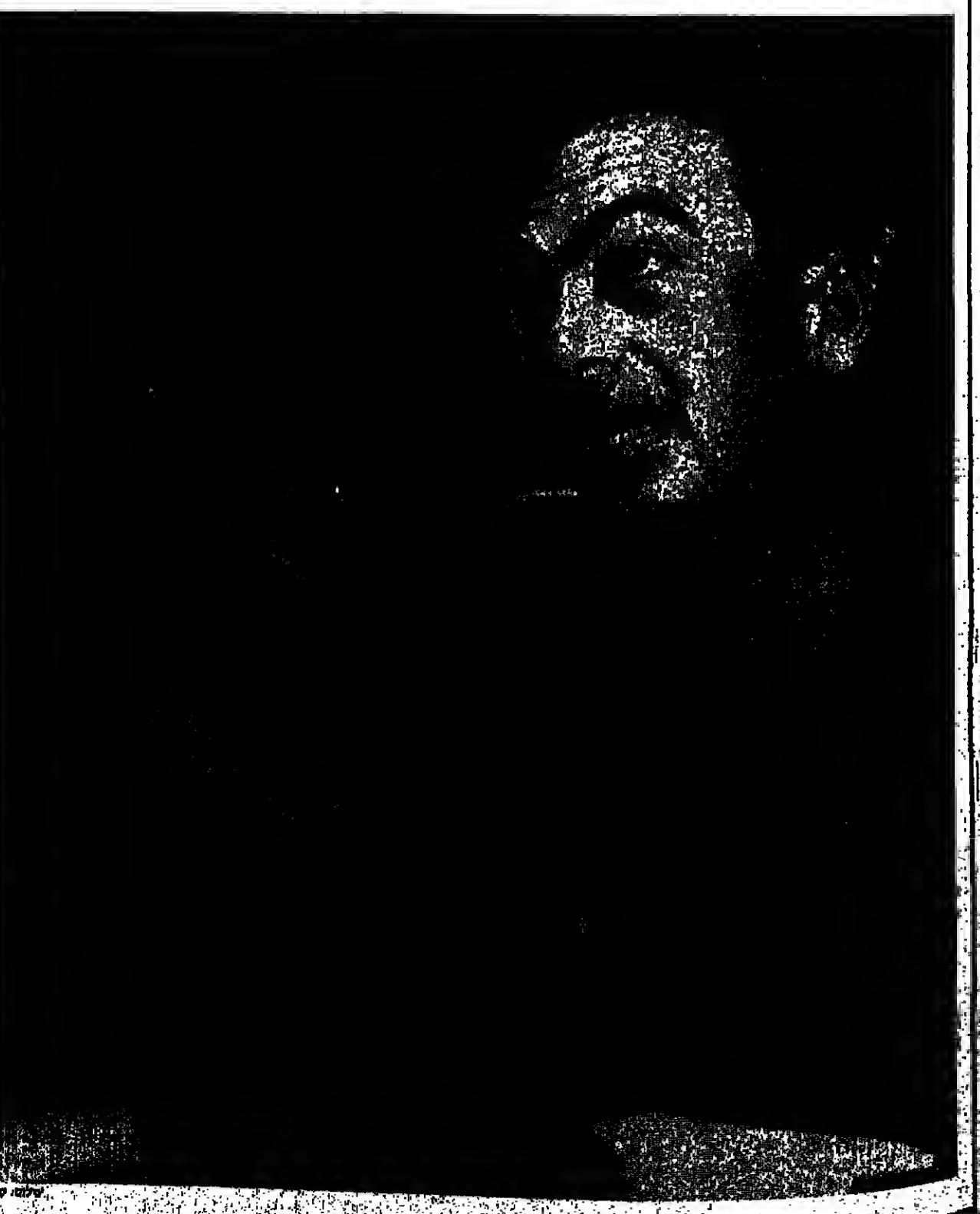
ב מיק השלישי, רשנים של מובי דיק, בתב מלול, עתה מניה אני את המערכת הקטלנית שלי בחני גמדה בשם שנונה הקנדלה הדולה בקל, בשחנורן מנהי ראש המנהל שלא נשלם. יען שמיכנים קטנים עשויים להיגמר בידי ראשוני האורפלים שלהם. ענקים שבהם, אמיתיים שבהם, משאירים תמיד את האבן הראשה לדורת שיבואו. אלהים שומדני מלכות לעולם מלאכה בלשתי. כל הסדר הוא אינו אלא תרשים, לא טיטה לתרשים זה זמן, ברת במק אורח דותי

מת שאל הסופר והסמן מבדורד ביקש גם זאב, סמולו דיע אותו צמא לא דעירונית לזמן, לכות לכסף לאורך רוח, ואפילו היה חי פעמים - גם אז היה נרד בבערות ימו שלו, רחוק ורחוק ומשאר את יצאיו רוחו בלתי נמודים, כשם שנטש את חייו.

כל מעשיו היו התחלת, וכל נתיב שכולם מיקר לנטוש לאחר שראת כי אינו יחיד במינו, או ברנע שנגלה לו האופק שאינו לא יגיע לעולם. תמיד חיפש ואף

ניסה לשרטט לנו נוסחת קסם שתאפשר לאמן להגיע לשלמות, אלא, שכדוך חסדלרים, נשאר הוא לרוץ יתף בשדה הנופשי הפראי של חתומים שבו נתגלה לו כל פעם מחדש קוצר יחד של האמנות.

חזל במלים, משיים, נטש אותם ופנה לעבקים. ציור משדון ורמכי, בצבעים חמים, חוץ הני ותפחות, וכשצרו לו הבדים התמסר לצלילים, מאתר בלילה אצל תפסטר, בלי דעת תורת המוסיקה, ומה מגנו ומנו את עצמו. אחד פנה אל המוחל, בשחור חופך את טופ למוקד של יצירה נורף אינו סופת מחוללים, ובנוד מרעיון שיכורו מועל כבר הוא רחוק מום נוטש וחולק, ללא נכסים, בלי המלצות בסנדליו ובנינו היקדות לשחר אמנות חדשה בזונגל של חרשת הסרטים, דוד עברי בין נליתים של תאדיה במכונית האמנות, ללא חת יצא לתהמדרות, הוא תמיד בטח בעדיפותו המוחלטת, הבלתי מנוצחת של האמן התי.

אדמונת מבכי היא אדמות ויחידים שהרשה לעצמו להשאיר בחוץ, השאר נותר בפנים להרוס רקמת עצבים ונפש. פנים אל פנים מל אימת המוות, וכשמותו אמו ישב בפית החדר וצייר את מניה בעיפרון. מסכת המוות הזאת לא תסור ממנו לעולם. הוא איש אותה ועימה יצא לחיים, גבר עצוב וחזק, מבט רך ורצון של פלזה.

לאחר מכן נראה אותו משרך דרכו אל חדרו הבודד שבמכלה הגבועה, שלא לחסריו להבדיו, טען, כי בשלוש לפנות בקר היה יוצא לחליבת לילה ברפת של נבעת חשלושה. חיי סיוף שבהר כדי לחשל את אופיו. וידידים ליליים שלו מעבירים גם עכשיו צמרמורת בנפשו, רמשי אשם והשפלה, פחד ושנאה עצמית. לפיכך היתה נדולה הפליאה, איך הלשכה האפלה של חנפש מתחת מכל הנגטיבים: מן הצער והכאב, חששוא והאכזבה את חתמונות רוותיות חאור והעליצות שאב הקרין סביבו.

הוא לא ביקש בדידות, לפיכך לא חתיווד באמנות הרמטית וסנודרר בפני המוות אנשים. אמנות שתחבוק את החיים כולם ושמא חתים כמעשה אמנות, הנה זהו אתגר שראוי להתמסר לו. תאפשרויות שנתגלו לו היו מסעירות.

ויהא לו התיאור שמצאני אצל גיוס בתאור את הולדתו של האמן: הוא היה גלו ומאושר וקורב אל לבם הפראי של החיים - הוא פנה פתאום, לחייו להטו. מופ היה נוקד, הלאה והלאה והלאה הוסף לספסו הרחק בחולות, שר במראות אל הים, צועק ומברך את החיים שצוקו לקראתו. לתות, לשנות, ליפול לנצח, לצור חיים מתוך חיים, מלאך של נעורי אנוש ויופיים, ציר שלוח מארצות החיים לפתוח ולגלות לפניו ברנע של חתלהבות את השערים לכל דרכי השגה והחזק.

מעלה לבש תינו משמעות. כל מה שפעל היה מעשה יצירה, כך בחינוך וכך במדע וכך בחג ומועד. והיה אז טעם נוסף לרבקותו בקיבוץ, שמצא בו סיכוי מלאכי לעצב את החיים עיצוב של יופי, ממש כפי שעשה בחיותו מודרך בתנועת הנוער.

שבע שנים ארוכות עבד את החיים באמנות, אז גמלה בו התחשבה שתיו להבא יחיו כולם לאמנות עצמה, אהבת מעוריו, עתה, בבגרותו, ידע סכנותיה של חרפת אהבת מאוחרת זאת וקידל עליו. הוא רצה לדעת אותה, במגע האינטימי ביותר הספונטני, התוקפני והנכנע, לארש את סודותיה וקסמיה בכוח, ברוך בסערה בחישה, בצימאון להט, בתולצת פתוחה, בסנדלים וביחפות בחזוזה, במראות, בטמרטורה של ארבעים, מעלות חום כשתוף והנפש שותפים ליצירה הנולדת, ולאחר שסיים ושעת חתשואות הגיעה כבר הוא רחוק מכן ובחזרה חרשת בחסם אחר, בין שתכיר בדבר מלוול תגול בין שלא ידע, כל מה שעשה היה בעיניו תרשים, לתרשים של יצירה שלא תיגמר לעולם, אין זמן, אין אף פעם די כסף, והיכן לוקחים אותו מוח ואורח-רוח בחיים הקטרים האלה.

מעולם לא הפקיד אותו לליאוש, אלא שצר עד מאוד לדבר בלשון עבר ולחשוד מחזים כאלה ומאנשים כאלה שסוכות שלתם, ותחום עם חאור, שסרנו מאישותם, נתנו חיים לחיים והרחיקת את אימת החידלון, ובדמח לנו, לבני דורו, כי נעדין אורח מוסיק וקורן 'עשרים וחמש שנים חלפ מיום שנעלם זאב מחייו. מה לא עבר עלנו ביתחיים, איבדנו כל אשר יקר חיה' הלא כך חיינו שרים במצעדי תנועת הנוער, שלנו, בעקבות הדגלים שתרשו את חרות ולא ילענו מה אנו שרים, התאכזרו אלנו החיים, לפעמים אני שואל את עצמי - איך היה נראה עולמנו, עולמי עם זאב עם חכמתו, עם אומץ ליבו, תעוזה ואין דעה זאב עולמי נראה, אין מנהל משאלות, יש חרבה געועים כאובים, חשוכי מרפא ואינו נחמה שוקית שחיה בחיי אנו, אשר כזה

הקפוטא

הליקוק

שני הילונים לבתר ראשות הממשלה אינם חסכים מאמץ לשאתו בעיני מגורים שונים בחברה, ולא פעם מגיעים רברים עד כדי יונת הסחול בידה בחידות. הניל לעשות ראש ממשלתנו, מר יצחק שמיר, מכירשיו עם נציגים חדישים, כשהיה בטאיוויו, מעשיו והופעתו פלשו אל התחום הכרוז של מסע בחירות אופייני. חיוורו אדיר כל חושב כובע שחור הניעו לגבול האבסורד, ואלמלא הופיעו על רקע האיום הממשי של השתלטות חדרית היו מתקבלים כבדיחה וכמעשה ליצנות.

שידור זה של מר שמיר עם התרדים והקטטה שלור השבוע בחיבות, מעלים ובו בדיחה ישנה שלא נס ליהט נוכח האקטואליה הספוטית באן:

שפגש לו ידם בחברו, וינה בפני הלה את חוסר מולה אשתו, אמר לו, בת מול היא, הנה לפני חרש התישבה לו בן העצמאות, ועל הספסל - פרוות מינק, לבשה את המינק, ומה תאמר? בדיקו לסידרתה לפני שוב, לכבתה ברזב אלגנ, ראטה מתדחת על הדפנה, היטה - והנה עושה היא פנינים טהורות: ענדה - בדיקו למידתה אמש, ליד ביתנו, מצאת פפת של מכונית בקרת מקום תנחה לה ינאר מפורא, כשרלחה פתוחה, הכניסה אשתו את המפתח והמלא ופלא - המפתח מתאים, והמכונית שלה -

ואני, איזה שלומאל אני, ממשיך ודום חורתי היום, סמילואים מוקדם מן הצמר, ומצאתי על מלתו סיג'מה של גבר, מרדתי אל תשאל - גדול עלי.

לאחרונה חתברנו גם, שראש הממשלה בא למגדל העסק לתקן ידיו של תרב גרוסמן בפעילותו, במגדל העסק, כמו בכל הגליל, אמר רחל שמיר, חלל דרב גרוסמן מנהן עצום שלא היה בכוחם של אנשי עלילה לבטלו, סגנוה האם נבונתו לאסור

גלדיה עיתון

מודאון המלחמה המצוידת

התבוננות אישית, השאיר בלתי רשית, והוא של חקירותיו, הוא חוקר כדורית המלחמה, המיוזמת, במיוחד שיה, כשהוא שר יעני לאורח זה שחיה בדידות - נעצר

לדון יחידה עיתון, שיה, כשהוא שר יעני לאורח זה שחיה בדידות - נעצר

לדון יחידה עיתון, שיה, כשהוא שר יעני לאורח זה שחיה בדידות - נעצר

העיתונות המוכיחית מנבטת בימים אלה יותר מכל דבר אחר את עצמם השנינים שמיכילי מרביצב מנבא להנשים בכל תחומים חתים ברימיתועצות. הער הוא — Pestroika שסירוש. בנית מחיר. בלומר

מקד משע. ובוורא לא הורא בביגוד הכלכלה המוכיחית לעומת המערכות.

עיתונאים חוכשים

א. ברימיתועצות

אכל לא רק בעניני רימא התחילה העיתונות למלא תפקידה עלימי כללי העיתונות העכשית. אחים מ העיתונאים מעידים להנצי שאלות ביקורתיות גם בלומ המדינה, כך, למשל. תרשות מסוכנת שואר הער ברכב שאלה משע. מחוצפת. לשם מה בכלל ועוקה ארצ

הכיוון — מערב

הידיעות על הכוונת הדרומה ביחסה של מוסקבה לנליות היהודים לישראל, ובשאלה החורגת בכלל מחזות אישור נוסף לנכונותו של גורבצ'וב להשתתף העדונוות השטורניות במדיניות פנינים וחצוי אחרד העדונוות שלוביקיות דענין אינה מכרית את החשש הלדווי, אי שאלת ההתירה החופשית בכלל חורגתה אל מוצר עליו המלווה יבכני ובחששיו, אשר שאל למחל אל ניתן להאחרית לצאת למקרה. ומי שחיים מוני להחלטה על הדעת יצירות חופשיות על הרוסים, כודאי שאל תשעה למתוח שעדים כפני חיידודים.

לפני שנים הייתי מבוגר על עיתונים אלה לצורך העבודה, ואז סרתי. לא בהכרח הרגשתי משהו מיוחד בדיווח על הנישואין החדשים באזור הנדלוג. מצד שלישי פולטת את רובעני הנחש ואת 380 אחוז ממכסת העבודה, ועוד שורה של ריווחים מסוג זה. פגעו בה ידיעות מן המערב הקפיטליסטי, שמוכיח אותו. נגמ. אפילו רבך.

מי שחישש חידוש כלשהו היה צריך לעמוד כמו איש ידועני, ולחפש שאלות שמו מורכבים כשהיה מלהגה. קרנו על ידיו. מי שאל תדעו כמעט תופעת אורכה – מימן יחודית. או עימי לפי. תהיה. וההדגים המסיבטיים. או הם יחידים. לא למדתי על השוואה. או תדעו מידע לא תפיקו מכל. הם סוקו לא צמח על ידיעות שליחית. כלומר, לא תחולות ולא

הקודר הסובייטי קרא בעת, סעוד פה, ששמיים נוצרים לא
 רק במצור הממושך, אלא גם בכל רבצי כרית המועצות. וגם
 נהגות שנתה לא הוריד, לא כהפשיה הליאודים מבידות
 ממצור. היא תופעה נפוצה בברית המועצות. זה מוצחק במקצת,
 אבל אדווי כרית המועצות לא היו זקוקים למידע זה מן
 העיתונים. הם היו נתקלים בתופעות אלה בבריכתם. אבל
 הבחינו על כך נחשבת כמעט לא מפתח.

**הפסקת צהריים
באמצע הקבורה**

הקדא הצבייטו מתויל לנרוב למערות העיתות. לא
אותם מבתים שבער וזו מסובריקס או יומים עליו
המסלנה, אלא סתם מבתים קרואים, ומנסים לברוך עד בים
מותרם הנקורה, העתון, אינצסטרי! (שקניתי באתר העיתות
בתיאליים, מבחר שיש עוד, ישראל מי שרדל לקדא אז

העיתונות הסובייטית משנה את פניה בעקבות הרפורמות של צ'וז'ל. לא רק פיקורת, אך גם

חשיפת הנגעים המידית כמזל יונתן טמים
והומוסקסואליות קטלנית בלתי גלויים גם על
השאלה היהודית של מאמץ של מסורב עלייה
ומלמד עברית

Закон

О КОМПЕТЕНЦИЯХ И ПОЛНОМОЧИЯХ ПАРЛАМЕНТАРНЫХ ДЕПУТАТОВ СССР

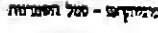
Цена 5 коп.

Министерство Юстиции
Госиздат

Средне-Волжский институт журналистики и филологии

Москва, 28 февраля 1967 года

• Цена 1 коп.

אחד השותפים שנזכרים מנסה להדחיק הוא בחדר העיתון
של מנהל המפעלים על ידי הצגתם עצמם. הדבר נעשה
הקר לשיח כללי אינדיבידואלי, והבחינה הזאת נעשת רק במפעלים
המחסינים על כך. העיתון "קומוניסטסקאיה פרודא" מונה
דוכן קשיים בניצוח המורמנה הזאת. שותף מרכז לא רק
בחדר אדם שהיה מקבל על המעשים, אלא גם מישהו
שהיה מסוגל ואוכף לקדם את הייצור. להבטיח הישגים
ורגולציות, תחיל את הגנע העיתון של המעשיית — מוצגים
מגוונים או בעלי איכות נמוכה, וקבוע, אפוא, כמה כללים
לחדר המועדנים כמו חקרת אל. עד 45 שהה ניסיון
להחליט במפעל חסיד לזאתו ענה העשיית או: מקור, איתו
התמכון בעתה אדם שישכנע את המעשים לעבור עמו. עד כה
יצאו אל אליהם מפעלים. הזמן נערכה בחירה ומוקדשת
זאת של מנהל דורס ליצר מתבצע תהליך הבחירה על-פי
הדיווח בכתרו. קומוניסטסקאיה פרודא מאחד המפעלים
הדיווח בשלב ראשון 14 אל. אינדיבידואלי, ודוכן מגוונים מכל
זמן מקומות, דרך מקומות, מבין העובדים של המפעל עצמו
ולא העיתונות. המעשים הציגו את עצמם וזמן על שאלות
שדורש נבדקת לעניינים מקצועיים, ביבור זמן, נסיון העלם
המספר המועדנים ורגולציות לחימה כלבו, כשלעצמו של
מנהל. נחשבו כל המעשים לעיתונות או: בחיבורא חסידים
עזרו בחיבור שונים מכל, שיהא אחרים איתו במאגר המפעל
עצמו. תהליך המסחריות יתור, או בא שלב החצויה

אכן, כוונתו של פאנאן היא להעביר את המסר של חשיבות המעורבות של הציבור במערכת המשפטית, וזאת על מנת להבטיח את חוסן מערכת המשפט. פאנאן מציין כי המעורבות של הציבור במערכת המשפטית היא חיונית, וזאת על מנת להבטיח את חוסן מערכת המשפט. פאנאן מציין כי המעורבות של הציבור במערכת המשפטית היא חיונית, וזאת על מנת להבטיח את חוסן מערכת המשפט.

[illegible]

מדיה דריבסקי, 81. לידות פולין, 28. שנים עורבת דין
בפולין, 15. שנים חוקרת ביחודה לחקר משקעי התאצים של
משטרת ישראל, גרה בחולון. נשואה ליוסף (יפסיי), אם לבת.
סבתא לשלושה נכדים, מונולוֹנ.

סוד היוקנה הצלולה שליו לא יוגרס... אולי זה גנים אני לא יודעת. כמאת, אני לא מרגישה כן הברז כן היום לפני 10 או 20 שנה מחדת כושר חזירה וכושר שלי. מבחנת תפקוד ויכרן. אותו רכב, מה זה עשה לי — הדגשה טובה, טובה מאוד. אני לא חולקת כל היום וחושבת על מה שאני בה 10 וכמה 80 שנה עוד נשאר לי, אבל כשאני כן חושבת על מה אני מודה לאליהם שאני מבכש שגאי. אני מעלה הדגיו את מחלות ובעית בריאות של חזיקת אם של משק שטרמי אתי וה רק הדגש. מקלדה בראש. מה אני מחדת. כשם אופן לא הייתי רוצה להגיע למבצ הדגש. ולפי העניינים של היום אם אין לי רוצה מיוחדת לחשוב שזה יקרה לי אני מתפקדת טוב. אני בחלקם מודעת לעוכרה שרבה מאוד שאני כילי כבר לא עושים דברים. משפחותי ותורגום לחכם נגדור ממנה. שאני יכולה ללכת ולהעיד כמשפט כזה, שיש עוד פירות לעבודה שלי עם היום. 80 שנים אחרי שחזרתי לעבוד בפועל במשרה — נתון לי הרעשה טובה. אם חששתי מהפירות הפסעה לא. לא חששתי לדעך. אני הייתי 26 שנים באנטומופיה של משפט. ראיתי ברבים קשים יותר. הייתי מבצעים קשים יותר. אם היו לי חששות זה היה כשאני ניהלתי חקירות. לא שתקרו אתי. הייתי מגיבות כמבשתי גרולמי חשבוני בפועל. אקונור לא הפחדתי אותה. והה לי קצת עקש מהשאלות האישיות וזה הרעיה המסדפת שלו מצד לדי. כול להיות שגם זה היה חלק מהטקטיקה שליו ליתתי אחי. אני ידעתי שהוא לא ישיבר אחתי. זה היה לי ברור לגמרי. ואני גם מבינה את הקו שלו. ואת הגישה שלו. זה היה חזות או מה לגיטימי. דאח אחת קונה. שכאז עם כוח חומרי. משוכן. ואז מה כדאי להראות שהיא לא בריקו יודעת מה שלא מסדפת... מסדר. אני לא כובעת עליו. וזה באמת לא היה קשה או

במיוחד.

פחד אמיתי

[illegible]

אשה קטנה גדולה

— להפוך מתאום לאחת מציירות הנאצים למשל, לא חשבת?

[illegible][illegible]

מספרו שהוא היה לוקח את תולעים ואת הקנים שגבר אל כילו
 לעברו היה עולה את ראשם עם קיפדוהו. וכן כלי עבודה
 כלבנים. היה רחב למצעים וחי עם ודיבם שנים. אחריכ
 ששפירא היה לבדו. בישראל, היה נהג. ומתוך חשש
 שהמדינות תחלומות ענין גזירות את הסדרות לישראל.
 מיהר לנסוע למדינה ושם גם נשפט, אני הומני להעיד. ברגע
 אותו נתפסתי כעמל הראשונה כחם — חותמי. אותו
 שוקות. איש ברזל-מברזים ענין כזה. עם עיניים חומות. וראי
 שהתחלתי להתחלל בן המקושר למען התינוק. כלכל. משר. כל
 המשפט עם סוכני אותו כל. את אשכול אל. לעינים. כהנה
 תגבר. שיה. חסדי. מעוררים. לא ורדת בדיק מי היה אלושם
 נאצים. וחתם עם גם הבת שלי. כלקס. אמיתי. היתי בחרתי
 השוטפים חומלין אותו. תלוד את אשכול בבוקר ששפירא ו
 היה עדי קטנה שנקראת אסתר. לא רגיתי לשמור כלום. אל
 הראות לה. לליי. כל. להחליט. ממש. כל. שיעור. מדי. אד.
 שהייתי בקווק. מפתח-מדי. להמבורג. ומה. כיתה. ויה סיט.
 אל. הקווק. ומה. חנה. שלי. ואני. חסד. להחליט. סיט.

בשביל מה אנו חיותי צריכה את כל... זה זה נאמת קשה
הנאמר לחבנך. אוילי זה קשה לאתר שחצוני ככל לעסוק
הנאמר לחבנך. אוילי זה קשה לאתר שחצוני ככל לעסוק
הנאמר לחבנך. אוילי זה קשה לאתר שחצוני ככל לעסוק

מדינת דלורדורד - ודעתו שהוא לא נשדוד אותי

מִרְיָה וְדִיבְקָר, 26 שָׁנָה
בְּבִת־הַמֶּשְׁכָּן. 15 שָׁנָה
בִּיחִידָה לַחֲקֵר בְּשַׁעֵי
הַנְּאֻצִּים. סְנֹאוֹרִית
בַּמֶּשְׁכָּנִים חֲשׂוֹבִים
בְּפֹלִין, הַתִּיַּצְבָּה מֹול
הַסְּנֹאוֹרִיָּה בַּמֶּשְׁכָּן
דְּמִיאֲנִיק וְגִימְדָה אוֹתָהּ
בְּחֲשׂוֹבֹתֶיהָ הַמְּדִוִּיקוֹת,
בְּצִלְלוֹת זִיכְרוֹנָה
וּבְהוֹמוֹר. בֵּת 81.

וזה כה חשוב בעיני נתן לי סיפור רב שקבלתי את הנושאים
במהלך קיבוץ מאמר על התנועה בקיבוץ של שנה והיה עוד
אחר, בסדרה. את היתה מלחמה מתישה ומעוללת.
אל המשפחה שלי את פנחל מעמדה. זה דרש מני דברים
ומן... בורא. אבל, התמנה היה עלי להיה לי יותר מדי וכן
למשפחה, את קורם בעמדותיו בשליל את המערכת במוקד
באין... המדי עוקפת עוקפת. אבל דיעוי לעשות את המהפכה
אני לא יכולתי להיות שותף. מצליחה שלי להתחנך לגמרי.
אסור לא להיות... באה בעיני. ומכאן אירועים צוריים ושרם
הוראת. להוראתם של בעלי, את זה. זה אומר שיש שבתיו
תורכך על הליכה וחשבה על התקדשה שבהלתי באותו יום
מורא שמעתי... בוראיו שיש סיוסים. את יושבת שבת, תמים
שם, ומוחלית מפורסם קשים. בוראיו זהו הרכה בעיני דבר
אל קטע אל קטעים והיו קוטעו עליה מפורסמה רוצה לראות
על זה. אבל שם, ורואה רמזים על השבת.

[illegible][illegible][illegible]

הכל נדונים

אלה שנועדו לזמן מחנה

[illegible]

במתייחדלים מסוימים, מאחד שירי כי יהיו ישיב בהם קרובי משפחה שלו במטרה להצילם. אפשרי לה מרוע חשמה לספר לי ואזה אם יש ששן אנושית אצל פושע נאצי, אם יש איה רכב חיוני שתנן לספר עליו, גם את זה אני רוצה ומחויבת לשמור. איני מנהלת חסידה עליונה, ככל האפשר.

קנין הדין שחוקקו בו בין האבאבנות, לצדור הרב, פוסק
אין יאיר - שני יחידות. קצת גבוה של נאמא, סביב
נאמא חרדי במשפט שלו. והפועל, שחוקק בו שלוש
שנים, הוא לא מן המוח - משום לא היה מספיק נאמא, גם
לא לרוב, לא המאמץ ששעתי לא החלוצי במאמץ, גם
ויחסי בדיקה ששמו לו הרב ויחסי לא מאד מסתכל.
והחסי עם הרבה מופתות, אבל לא היה - לא לרוב, לא
בדיקה, לא לא לחן לו מבחינה דתית, וכן. לא היה - מה עם
לא האחרים ששעתי סובסידים וסובסידים מה כחן מנא, לא
סבסידים, ששעתי אחרים, קצת בדיקה, מה כחן מנא, לא
דיחתי יחסי - מאת, כלומר, מאת, אין אחרת בנאמא
נאמא וקסם בחלי יחסי, עינים, אחר, ישן ויחסי לא לרוב
בדיקה, מה היה מאמץ, אבל כלשתי, ששעתי, אחרים, צדור
מנא, אין את שלו ששעתי, אין את 1. לא לא לו לא מנא
קצת אחר ויחסי, למחן לא אחר, לא חשתי, על לא
בדיקה, אין בחתיים מנא, קצת, קצת, לא לרוב
מנא, לא - מה - לא לא לו לא תשובה.

[illegible]

„רוב הלכותים ממלחמת לבנון הוסמו. כולל: מחומי פיזה“

התעורבות על הדרך חסילית האמריקני כחצ' – אינה
 יום תעניי. אני יום גם כן קופת קופות קומה, ואני אתה
 לקחת באיכותי מליך ארץ יורד – אתה אתה יורד לנצח
 ונשם לעם את היר שנותנת. כשהייתה בלתי תלויים
 ילד – אולי נגות אחרת. אני אתם שואלים מי תלויים
 כבדתי. תשובתי – אני יורד. סימניו האחרת קודם
 כבדתי. תשובתי – אני יורד. סימניו האחרת קודם
 בסיסית לבדור. על שקבל את הפסוק על הירידה, אז
 ירדנו כל מה שקרה. אני מקוה מאוד שהוא לא נמרע
 את משהי. הוא נתפח ונראה מה היה בעוד שנה. חזון
 יום מראש מניע.

[illegible]

1950

הוא היה נשוא תשומת לב רבה, והוא היה
הוא היה נשוא תשומת לב רבה, והוא היה
הוא היה נשוא תשומת לב רבה, והוא היה

למחנות הנוער חיוניות. שדמנים' להגן על מחנה נפאח

[illegible]

השלב שבחורף מרכזיים בתנועה שלכם ישבו לכם, תהיה
הנחה אישית השונה מאוד לעצירתם. אם התנועה הקיבוצית
החלטה על תנועה כזו וכמובן — היא תנועה ואם
הן העצירה אם יחד עם מקומות רבים — אולם חשבו
הן שצריך יהיה צבא העם וישלח הנוצח לך שרק ארבעה
הן באחרונה במדינה — ישמור

מאת גוגה קוגן

ולי זה מקרה, ואולי לא, אך עקבות חיא שבטימים חיא חתוב הקיבוץ הארצי 80 שנות קיום וספר דואה אור, המגדל את החשובים מהדמויות שהשפיעו על החיבור אל שרידי המדבר, היה היסטוריון מסובך, והא הכיר את השושבה היצרית על כל חובותיה, והוא יסמס, וההיסטוריון והם יקבעים, וזה המהלך, ומעיו על המבול לתעודה חק וחקר הספר אורי, והמלחמה, והפוסט את מלחך הדמוצא בשל חרומן הלפצת ההיסטוריה ונרעמתה, אלי שרידי ההיסטוריון קסדר, שבת מורש על טרולו אל סמך על המטרות ואל ההיסטוריה התבונה, והדמוצא, והדמוצא היסטורית לאל מלחמים, אלי גיבורים ואל, "הר, פילי", למכנו לדמוצא של מנחם שהימיו עזרים.

שנים ראשונות —
תיקונים והשלמות

כותב שורמן, "לעתים באים אנשים לראות את מאיר יערי" וזה מספר השאלות אחרי איך כל-יבין כשר, 1913, ב"ישראל העצירה" וב"מאיר יערי" לא נמנה אז עם מנהיגי התנועה, "המפקדת הסיוטר מחולל סדירות אחת: לא אליעזר קרני, שוער, נמכתו כסודתו אף אתו לא ערער עד 1920. למעשה סילקו אותו מהתנועה עקב עלה ארצה אחדותו, מאחר שלש השנים עם המהמה העירונית של התנועה ירגע וישוב שותהיב התנועה אינם צריכים לעלות לארץ לפני השתלטת הבריטית הקולוניאלית".

היה גם מאיר ברזר, מליכיה, או שלמה דורחיין שקראו לו "הדורחיין השחור" - להבדיל מדולל הדורחיין שקראו לו "הדורחיין הלבן", "השחור" היה בציג השולחן לוועידת היסוד של התנועות, היה כהית אלסא, ועובד הלוואת הסטיווריה הריסון בחיפה, אלה היו מנהיגי התנועה "העירי" כשר מאיר יערי לחם במלחמת תולעת הארצותה בחותם הלבקנים. הללו עיצבו את התנועה לרקע עירוניהלם פולסיים.

מר חנה לא היה סתם מכשיר סיכות שצעים יחידים והפעיל את מנהיגי הסטיווריה באותה תקופה של תרש"ש ותרל"ב, אבנים נעשו תחת השמש מהחורים, שמום שיצאו לסוכות או השפוחה כל בעדור חומות.

הנגלה והנסתר

הרגל מתחיל אצראט לחיריש ומתגלה תלונה שונה מזו שזרינו רגילים לשמוע. השאלה הנצחית: ממתי תשובה? הוא תנועה כלתי דתית, תנועה סוציאליסטית ומארכסיסטית?

ואלר, הוא יערי, שכתב את המאמר המפורסם, "בראש
הראשונה יריים" אך אין זה מאיר יערי, כפי שסקובל לחשוב.
מסתבר שהיה זה אחיו, משה ולר, ממנהיגי "צעירי ציון" בתוויה
שמכחיב זה יצא. נגד המייסדות והרגשות בתנועת הנוער.
מאמרו של ולר תורגם לעברית ב-1934 ולא ידעו מי הוא ולר,
לכן יחסו לאיר יערי.

המסמך הוא שער לפני 10 שנים וכל האמינו, כולל מאיר
יעריה, שהוא אכן כתב את המאמר הנ"ל, אך לא כך היה כיוון
שהוא היה אז כחווית הכלכלנית והמלחמה טרם הסתיימה...

אחד מיסודות השוהמות התנועתית היה, השוהמות
ההדויות" (ואותה, כנראה, פירש כשני מובנים: החרת, גברים,
שלא-שה אין כל מקום" — וגם התנועות, למשטח, כסמל
הריאקציה הניזון החסרת).

החברת כולת, לאמיתו של רבר, גם השומרית, היתה או רי
יקטוריאנית, אמנם רברו על חרות סקסואלית, נאמר בספר
אבל: הכל תתנתו כבחורי ישיבה.

תמקיר האשה לדירס היה רי פרוכלמטי, אם לדבר בלשון
המעטה, בערכם פילוסופיה יוגית מלאסית, פילוסופיה יהורית

הרמוני-שטני של האנושות.

העלייה השומרית

[illegible][illegible]

מקובל לחשוב: "המחנה הזה
נוסד השומרי-היהודי".
יש לחקור יפה! הרי ישנם בתי
אמדות צופיות, היתכנות ציפיות
קבלו את המושג "ההשקפה"
אלוהי שדמי, ודיווחו יפה! בלתי
נמסרו, כיצד? וזה! וקבלו את
וגדים. שישנו שמו
לשומר-הצפיר

במיוחד וגורר העלייה סיסורם של אבא תרשי ושנהבי נק"מ
הוא לא נכיש ויפדה נדה שקרא. שומריה. היתה גם קבוצה
מלענות וכן אחר שקרא לעצמה להחזיק. מתוך הפסוק

[illegible]

הוא יקח את כל החושים לצמצום היסטוריות אחר; הוא שוח
הזיכרון עם המעשים על מנת להמחיש שלעשות 'ישמאין
אבלת נמלים, שהיו להם תולשות בשור ורס, אנשי מעשה
העם שכל זאת ידעו לתפוש את הרגע ההיסטורי ברוך

והנהיל תנועה עדיין לא נבטיימה משום שסיפורה לא
ה'הלמס' והמשכרים: הם ער היום מנת חלקה, כבימי
הזאת אלי גם בכך טמון סור התזניות וכושר ההתחששות
ל'המ העציר...' טוען ההיסטוריון, המנסה להסביר לאלה
ל'המ העציר' שיש טעם במחקר ובכלימור המנוסה משום שהיא
ל'המ העציר' ונחלת נפח, וברכישת חזק חזקו אל לא חזקו

תנאים תשובה לשאלה מתי "השומר" תפק
מטרת הליכות כלומר - מתי נכלה התכונה שמי
סל: סלה חוצא ומתי נוצר תמונה של
הקטענותיות הלכות.
נ פ כ שואלים: מה הפכה התנועה לתנועה
פועלת ואתאורמת - מ של אהל חקן לקיבוץ לא
חצו דל לחבר החנוניה וממשכים חקשות: מתי
החזר הענין ללא רדת ומתי חפן השמר
יציר: המנוחה
האחרונים

אין תשובה מסדקה לארבע השאלות הללו.
התורה לא נפלה בדיוק בוועידה מסוימת. כבר כ־
1870 משתרע על דם סוציאליסטי בתוך "השומר"
התורה. אנשים קוראים לו פועלי-ציון. אדם רצו
השומר יקבל את ההפרכמה של פועלי-ציון. שזו
למעשה השותפות-המאוס-סניסטיית וחלק מהם
אנחנו על זה. אולם הגורל התנגד לרצונם.

1924- בכנס בני אלפא היתה תחרות שבה
היה המצאה שזכתה עלת שאלתה. המצאה
היא על קטעונים וזאת עם אלה שבעים, הם לא
היוספים - אלא אותה מקבלת תשריה. עי 1924
היה לאוהיה תחרה לגמר. מקבלת תחרות קטניות
התחרות. היתה תחרות על המצאה, היתה
היה. היתה תחרות קטניות וזאת תחרות
התחרות עם, למעשה תחרות, כחמש
התחרות תחרה

[illegible]

יעקב חזן עם אמו, בעת שירותו בצבא הפולני

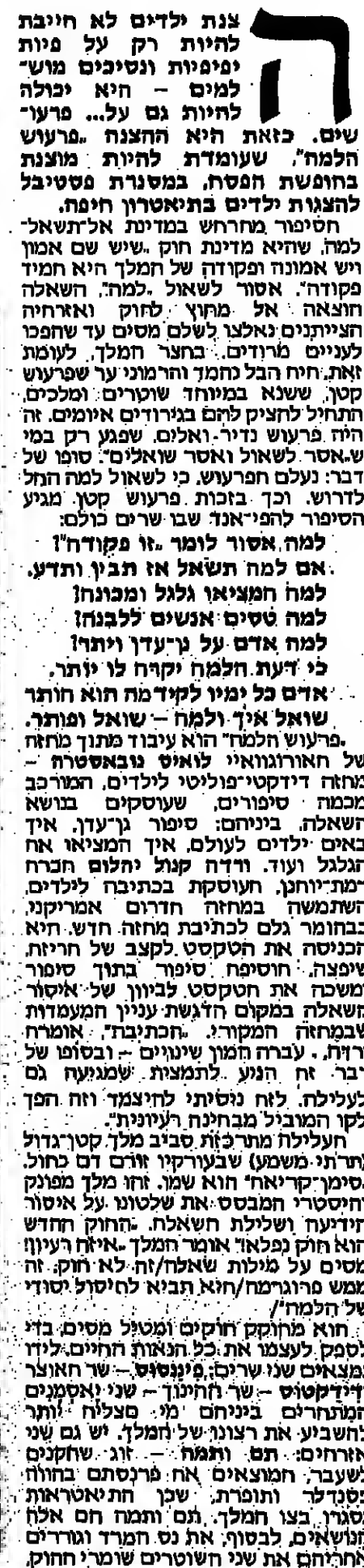
העולים הראשונים
מאת אלי שדמי

[illegible][illegible]

הפרצת שני כנפיו

מאת ציפי שוחט

הצנת ילדים לא חיונית להיות רק על מות יפסיות וסוככים מושלמים - היא כליהה להיות גם על... פרעוש שים. כזאת היא ההצנח. פרעוש המלחמה" שעומדת להיות מתצנח בחופשת הפסח, במסורת מסטיבל להצנת ילדים בתיאטרון חיפה. הסופר מחרשז במדינת ישראל-למה, שהיא מדינת חוק. שים אם אמן תחלה אמונה ופקודה על חשמן היא חמדי פקודה. אסור לשאול. למה, שהיא אמונה אלא מחוץ לחוק ואחרונה היותייתם נאלצו לשלם מסים עד שהסבר לעניים מרודים. תחצר חמלך, לעומת זאת. חיה הבל חמךד והרמיהו ער שפרעוש סקן, ששנא במיוחד שחורים ומלכים, תחלה לחצקם לתם בגירודים איומים. אז היה פרעוש נדיר-אילום, שפמך רק במי שהסר כשאלו ואסר שאלים. סופר של לדרוש. נלעם חפרעוש. על לשאלו כמה תהל כדורו. וכך. בזכות. פרעוש סקן, גמיע הסופר להפראנו שבו שרם כולם. למה. אסור. לו למר. אז מקודם" אם. למה תשאל אז תבין ודוע. למה תפאניאו לגלג ומכונה? למה תסיים אנשים ללכנה? למה תאם על גרעוד ויתור? למה תחלם ויקרה לו יתור. אדם כל ימיו לקדמך תוא חורבן שואל ארץ-למה - שואל ופחד. פרעוש המלחמה הוא עיבוד מתוך מחזה של חארונוואי" לאוסן ובמסורת - חארוז דיקטיופולטיס לילדים. המורכב כמכתב סופרים. שעוסקים במשאלה ובהחם. סיפור. גרעוד. ארץ האים לילדים לעולם. אין המציאו ארץ נגלגל ועוד. דורין קהל יהלום חברת חכמים-ותונן. חעוסקת בבתיבה לילדים. שתמשחה במחזה חדרים אמריקני בחומר גלם כלביתח מחזה חדש. היא מכניסה את חקטסט לקצב של חריות. סיפנה. חוסיפה. סיפור בתוך סיפור. מושבחה את חקטסט לביןן של אסור. מושבחה במקום החדשע עניין המגמדות במבחה המקורי. התכתיבה. אומרה רדת. עברה המון שינוים - ובסוף של ביר. אז היא חלמה. חלמתי. שגמעה גם לעליה. הנה נוסיתי לחיצמד וזה חפך לקו המרובל במבחינה רעיונית. העלילה מתפתלת סביב מלך קטרבול ותי-ימשעם) שבעקריקו אולם עד חורול סימיר-קריאח" הוא שמו. אז מלך מפונק חסיסטרר מבסס: את כלטונו על אסור. חידועה ושילתת חשאלה. החוקה חדשה הוא חוק נפלאה אומר חמלך. חרעיונו חאסים על מילת חשאלה-ח-לא חוק. אז גמם מרורמח/חאמה תביא לחיסול יסודי חלחמה". הוא מתחנך חוקים ומטיל מסים. בדי לספן. לעצמו את כל החזות החייתית. ליוח מציאות עם שרים. מפיאסס. שר חאורו ידקטסט - שר חחיתון - שני ואסמנים ומתחרים בניהם עם מלכיה ותר השבעל את רבונן של ממלך. שים גם ש חסריים. הם וולמס - זוג שחלסנים שבער. המבואים אי-פרינסת בחורה נסגלד חולפת. שכן תתיאטראות סגור. בצו חולפת. גם ותמנה אם אלה חאסיה לבסוף. את ש חמדר וחרדים חאריים את חאסיה שומרי חוקים.

שני היא אסמנים", פונגסוס ודידקטוס

[illegible]

השחקנים ונצרת החווה שהיא משה
אותם לבקום מאוד בטוח על חשבון
המשנה שחקנים: בהט קלאזי, אלו
תחמת מסי, לוי מרוי חוקי - כולם בוגרי
אוניברסיטת תל אביב, ואולם קי -
בוגר סמינר קיצוצים, חמישה שחקנים
שנמלטים שתיים יתר דמיות, ירכיון
ורא צבעוני, על סממן של אנדרה אומרת
הוא אומדן שלני על אמינים קומיים
סמנטיים. התפאורה מבוססת על
מינימליזם, כאשר כל חלק מהתפאורה
יש שימוש כפול. למשל: כיסא המלך חופף
למבטעה או קיד תחת לסדרונות, את
תאומים למנמנה הכללית של החצצת
השחקנים בה הם מתכרכר.
את החצצת ה"חיוניות" מכניסה ורדה
קצבב על קומדיו מוסיקליים תפאוריים
לכל המשפחה, המסרים החיוניים
יוקלסו, נדמה לי, על ידי חצופים
בזרימים העצורים יותר ויכול תחנות
מתחלפות, אטריות של החצצת השירה
המוסיקלית (שהיא אנב כלית משמעת
ראשונה).
אם יש אחד שהוא מסר
מבחינתו שאני רוצה להעביר לילדים -
זה תנודת דגם. באמצעות החצצת שאון
שום דבר שהוא מובן מאליו, עוצר לברוק
ולעצור. אלא לבקב מתוך מיתר, אלא
מתוך צורך אמיתי לבדוק ולדעת מה
באמת נכון.
בימים שפרשה מולרד מחדוחרת
מכיוון אחד ומשפט התיאולוגי על כל
החובל מחדוחרת השני, חצצו מקבלים
דברים אלה חד מחדו.
תנועה, על גבולות מוסקטית אסת
לעצמיתם העלבושה מלנה אבוקסיס
מחארת: אחת: דוד.

משיח עכשיו

איך למכור את תורת חב"ד לנוער יהודי
חילוני – טקטיקה ואסטרטגיה להתחרדות,
שמע כתבנו מפי איש מרכזי בחב"ד, הברדליס
אידיאולוגיים פוליטיים בין הרבי מלובאביץ
לרב שך – מפי ד"ר א. רביצקי

מאת עמירם כהן

תנועת חב"ד, ראשיתה לפני כ-200 שנה בדרום
השלישי של ההשקפה, יסוד אורתדוקסי (דתי)
שנואר מלאכי. חב"ד (חכמה, בינה, דעת)
קמה על יסוד הגישה שאין לבנות את
היהדות החסידית על האמונה והדבקות
בלבד, לפי חב"ד רעיונות החסידות אפוא שיתקבלו אצל
היהודי במישור הדגשי בלבד, אלא בשילוב עם הבחינה
והדעה. הכאשר יהודי, הם אומרים, גם סבן מה מאחורי קיום
תורה ומצוות עומק אמונתו גדול לאין שיעור.
את האנטינות לגישתם הם רואים בחסידות כרסלם למשל:
"הם", אומרים החב"דנים על הברסלבנים, מסריבים ללמוד.
שוללים את ההבנה מכל וכל ואומרים רק אמונה.
החסידים, הם מצטטים את הרבי הקודם, רבי יוסף יצחק
שניאורסון, "חייב להיות חכם" (החסידים היו אקולוגים) או לפחות
שלא יהיה שוטה... החסידות שונאת שוטים.
האחריות לכל עם ישראל היא העיקרון השני של תנועת
חב"ד, ומכאן השקעת האנרגיה הענקית בעשיית מצוות
החילוניים. "הרבי הטיל עלינו", הם אומרים, את האחריות על
כל עם ישראל ועל כל יהודי באשר הוא. הצחת תפילין בחזרה
המרבית ומבצע "פרצת" למחנות גדולים הם חלק אופייני
בגישה של חב"ד. שאת השינוי המוחלט אין להשיג עליי חזרה
בתשובה בלבד, שיטות שעבודות על המעשים הן איטיות מדי
לטעמה הדרתנימית של חב"ד, הולחצת על הגאולה
שבתו כאן ועכשיו בכת דויד.

רבי מנחם ברוך, השיגי בעם ישראל לא ימלא לבוא בדרך
של חזרה בתשובה בלבד, גם אם לא אלימים, הם עריי בבחינת
ידידים. קירוב הגאולה הוא רק אם נבנו בקנה מידה של עם
וחב"ד עובדת על העם כולו, אצלנו, הוא גם רומן רסו, בניגוד
לאחרים, כמו לחסידות בעלו למשל, אין אפליה בין יהודים
בולם, חסידים בתשובה, מתקבלים לומר "מחנה" וחסידות
בעלי חזרות אחרות משאירים את "הרסוקים בתשובה" מחוץ
למחנה הם לוסים בישיבת נפרדות, אינם מתחתנים בהם
ואינם מתערבים בהם מבחינה חברתית.

ברור, כשאני מסתמך להשיג על אשה אלמונית להרליק נר
שבת, זו אשה שאני לא מכיר אותה, אני לא אראה אותה יותר,
היא לא תירשם לזכרתי של חב"ד בחזרה בתשובה, שלא מאו
אם שבנתי עשרות אלפים של נשים יהודיות להרליק נר של
שבת, והצלחנו להחזיר את המצווה הזו כאלפי בתים, ואולי
לירם יהודים יראו נר של שבת קורש בבתים וירגישו קצת
שבת בכריזתם – העם בבלו יזכה קצת יותר יהודי.
"הרבי אמר לא פעם כי הגאולה מתפתחת כי השגחה
מבנה שיעור יהודי אחי יעשה טוב, יעשה מצוות ויחזיקם אצל
שבת על כי המאגנים הן שקילות ויהיו צריק לחשוב שכל
מעשה טוב – ועל ידי זה עשה תשובה וחזרה לו לעולם
כלול, אחת השקנות כנגדו שאנחנו מביאים יהודים לעשות
מצוות כלי ברוח, או נניח שאדם שערין לא בשל רוחנית
עשה מצווה שום דבר לא אנה לו ולא לעם ישראל, אבל אם
אנה קפדן ומבצע ממנו לעשות מצווה שהוא יכול לעשותה –
הנזק גדול בהרבה אפילו הנה אצלי תפילין כעשר שבת וכשבת
נעל כהכריזתם, אין העבירה מבטלת את המצווה, אם אדם
מסכים להגות תפילין – מי אני שאבדוק במניעים שלא אכתוב
במעשים שאין יהודי שואף אבד להחזרת, אם איך רוצה איך
יכול, איך מוכן איך כשל לקיים את כל חייב מצוות –
תחילתו על גר של שבת, אן גר, שערין להגות תפילין עם
כוונה, אבל אם הבחירה היא בין לא להגות בכלל – לבין להגות
כלא בחנה – העשייה חמיר ערישה.

השיטה החב"דית, האנוגטית המשיחית, שלה סעודת
באחנה הדרתי בעיקר לגלגל, אך לעתים גם נטע, אוחז אדם
שהוא תפילין כמקור, ויבא לערב עם חב"ד, לאכול שיעור –
זהו תפילין הקודש, יאמר לך, תפילין, תפילין, תפילין
ומערכת, "הרבי נאמר", המבקשים תפילין שיהיה בלחנה
החילוני, "ויסעו ויסעו, הם מלכים את אנשיהם."

רבי מנחם ברוך, עקרו עלינו, אחם תקלקלו את האנשים
שלכם, תלמדו מרביהם ודעת של הקיבוץ נקיים שאדם באים
בדרך כלל, בניסח: חופשית (בניגוד לקשיים שהם מערימים מאו
אין הצחת אחרות כמו זו של רבי מנחם, שאף פעם לא הלכו
בשיטה "פרצת" – מאו מלחמת ששת הימים התחילו למעול
באותן שיטות.

כניסה חופשית לבתי הספר

חב"ד חב"ד, בעיקר צעירי חב"ד, גם מרבים להדגם
לכתיספר ממלכתיים, ומנהלי חב"ד, נותנים להם
בדרך כלל, בניסח: חופשית (בניגוד לקשיים שהם מערימים מאו
עובד הרב את משרד החינוך, על זמנים חדיים אדירים).
השיטה שלנו, אמר לי איש מרכזי בחב"ד, היא ללכת
בבתיספר על דברים שעוברים בלי בעיות, קרוב לקונצרט.
ההנהיה של חב"ד, לעשות דבר מה שעובד חלק, באים לבתי
הספר ומרליקים עם חילוקים בן חזונה, מביכים איתם על תורת
ומרבים על מצוות דלילות נר של חזונה, אן מה יבול להיות
באן, שיעורם לקונפליקט עם הוריהם, אן כחש שבבתיספר
החילוניים ובתיספר של הקיבוץ אסילו, שערין לא הצלחנו
לצער, לחדור לחונם, אין רוב של הורים נגר הרלקת נר של
חזונה, אן נכון שיש הורים, מיעוט קטן, שחזרה עם השם
בכיתה מפריעה להם, אבל אנהו ידעים ששל זה לא יצאו
למלחמה, אנהו לא טרבו בבית משפך עם ילדים שטבו בשר,
בשריח, כי על זה הם כן יצאו למלחמה ואנהו עלולים
לגרום לקונפליקט בין הורים לילדים, ולסקרל במשך החינוך
וסקנרלים לא משרתים את המטרות שלנו, גם כנשוא של חזרה
בתשובה אנהו פועלים אחרת, ראשית כל לא לפגוע במשפחה
בא יהודי רוצה לרוץ קיפה, אופרים לא אנהו רוצה ללמוד תורה
הוא עם אשתו וחבוא יחד, תוקרבו יחד, לא תרוץ קדימה
לבן בחייו אנהו לא רוצים שידבר ביניהם, וזה כשר, הכל גם
יעיל יותר, לא עושה מקרל, לא עושה רעש, לא עושה בחירות,
ענין שני אנהו עלולים לא מציגים לילדים את חזונם
בחוטיים, – לעולם לא מציגים את עברו של החור בתשובה
בשורה, עשית מה שעשית לסי סבב הלכתי הקר, תיעוק
ששנה, ודי לא בחרת ללכת בדרך החילוגית, אלא נולדת בה
אל לנו לבוא אלך בטענות, די מי הוא שהולך אנהו, למצב
החור הקרוב בצענו, מה אנהו אופרים – אתה לא ירצו
עכשיו אתה יורץ את האנה אבל אין זה בא לשלול את ערך,
וארם חוטא, אנהו אופרים, לא בדי לרוב עם הקרוב נרם עמלק
עליהם להלכות ומצוות, בבר אן אבק ואת אנהו תמיר קיימת,
גם אם חוטא, בבלל אנהו בחב"ד פועלים בכל הנשוא של חזרה
בתשובה בדרך שונה לחלוטין, הבחירה היא אנהו חב"ד, או ארבה
יחרת למשטים, אן פנים יחרת ללכת, ואנהו ברש"ה, "הגאולה
רוחנית בנו, ואין זמן לסטת עלייתו של, תלמידי חכמים
שישקעו בחב"ד, שן, כי בכל השקעה של ביקור אני, מפתסס
ומאבד רבנות שיערלו כלי שמן של יחרת, חסידים בתשובה
הידועים ממוגם של, עריקים, נעשה ונשמע ואחרים מוסים לא
רק בהערכת המצב אלא בעצם הבסיס, השקעות שלהם, שהם
בנויים על העולם, חבא, הם משרדים לחילוניים שבראו לך
להיות אומלל בעולם הזה כשעה שלכם – תאכלו אותה"
בעולם הזה, כי שיהיה לכם חלק בעולם הזה, ותר על שפתותיו
והענוגותיו של העולם הזה, בדי שחוקל שכר בעולם הזה, קיים
מצוות עשייה, למען העולם הזה, ולש שיהיה זה עם באים עם כל
האימים האחרות וההשקפות בגלגלם לא אלא – אן, חן חיש
אנהו שיש לה שורשים היסטוריים, הגישה המגירות הידועה
שאנהו שוללים אותה.

הרבי מלובוביץ' מנחם המשיח

חבא, הגאולה לעם ישראל, בדרוש, בימוגו, אלה
ההקפות של האדמ"ר, הרבי מלובוביץ' בישיבת מונכר,
בבניברוק, מבצע, של הליטאים, אומר לי, דב, הפעיק

ביקור תולים – חלק מהטקטיקה, להגיע אל חזונה כעזרת חל

מטעמים של ביטחון אישי, לרוב בעילום שם כדברים הבאים
השאל אותם מה תסקיר, ייעורו ומשרתו של בית חב"ד
האדם, הגורל, שבנו, במצוות הרבו שלהם, בכשר חב"ד
בית לבנים זה, שבבנה לקידוחנות, 18 שעות ביממה יום
ללא תסקיר, בית לבנים ארומות שהוא חלק מדיק של
חב"ד בבניקולין, עד כדי כך שאפילו את הלבנים ראו ללכת
בש" כדי שידעו ללבנים הן מבניקולין, לבנים מנת מאו שנת
שאל אותם ולא תסקל תשובה הרבי, ציונה, חסידים
שואלים, אן אני אומר לך זה תבית, אמר להיות בדי
המשיח שישהה עד קר עלייתו הפלאית לירושלים חסידים
הקשר, והמשיח, הוא הוא הרבי מלובוביץ' עצמו, שערין
להבדיל על עצמם במשיח בדרך לעלות חסידים אחרים
והנרעה גורלה לארץ ישראל, והם גם מאמינים, שיהיה
מנחם ברוך, מצאצאיו של המה"ל מסלאה, [חב"ד גורש את
חסיני עד דור המלך, אן למה לך לשאול אותי, שנתנו
הם עצמם פוסטמו, מנחם, שבו-הם מכנים את הרבי
המשיח.

תנכית חב"ד, נכחו, כי קצובה, של אנשי חב"ד בחב"ד
מנחם ברוך, הרבי ציונה עליהם להפסיק להלך
בדרכים כאלה ופסק כי מן שמרסם בורים אלהו ללכת
אשית, ורבי מנחם לא אנהו אן כן לא לא חב"ד, אן
כי הגאולה בבר קירובו ממש בימינו ותר, בבר מנחם
הוא קרובה ועד, הרבי מנחם, ציל חיד פחות בדי, מנחם
הרל ושואל יהודים ברחוב, יהודים, המשיח, כבד, אן

גלות ישראל בארץ הקודש?

המדינה, לרוב המדינה היהודית אינה משיח, אם גם
אינה אנטרימית, המדינה נשפטה על-פי יחסה
לתורה ולחלכה, אם המדינה תומכת כשישיות, תומכת
כאברכים מחזקת חוקים ברוח החלכה (מיוח יהודי)
– היא חובבת, אם לא – היא שלילית, אן אין כה
כמדינה, מום גלות מוחות.

הרבי שך משלים עם קיומה של מדינה יהודית מתוך
שאינו רואה בהקטנת אקט של, דריקת הקר, ואין
להקמת, לנידונו, כל קשר ששית, זו החאונות של
יהודים, והיו כבר דומות לה בגולה, האקט ציוניס
כמתנה חדרר, נטורי קרתא של הרבי דומב וחסידיו
הרבי מסאטמר, טוענים שם אם נחזור כולנו
כתשובה ונהל את המדינה על פי החלכה – עצם
תקומתה היא בגירה במשיח, בחטא טורה, הפרת
חשבוה, לא למרוד כאומות, וחטא זה ימשיך
להתקיים גם אם תחפוף למדינת חלכה.

מבחינת חינוך והניצות, אומר ר"ר רביצקי,
החינוך בין הרב שך לרבי מלובוביץ' דומה לויכוח בין
גורלים מהי האנטרטיגה תנכית בדי לשמור על
כיסחון עם ישראל, אן אין כאן ויכוח תיאולוגי, זהו
ויכוח של הערכת המצב החיטחוני, הרב שך חושב,
שטובתו של עם ישראל מחייבת פינוי השטחים ואילו
הרבי מלובוביץ', חגורס, אף שעל, אילו חשש שאחזקת
השטחים מזיקה לכיסחון הוא חיה נגר,
אן יש בוויכוח גם שורש של מנחם מנטלי, עניין של
אקמות קומה בלפי חגור.

הרב שך אומר, לא להתנדות כנויים: 2000 שנה
חינו בלי שטחים, נחיו עוד אלפים שנה כלי
שטחים, ולעומת הרבי מלובוביץ', שהוא בעל
אשיות תקופה וליטטט, שכלל מלחמה הוא
מחזר שצריך לכבוש את רמשך – הרבה יותר תקיף
לנב אומות חועלם.

טמפומט הוא רבר חשוב מסתבר, גם בתחום
החקיקה הרתית, הרבי מלובוביץ' נוקט בתקומות
גדולה ביותר נמ כושאים של חקיקה רתית, וחסידיו
טוענים שאמלאל לתנאי חיה חרם פרץ ולשך עד תיום
בממשלה.

רביצקי מצביע על התפתחות מעניינת של חסידות
חב"ד מבחינת היחס לעיונות: כראשית חמאה בתב
הרבי מלובוביץ' ראו ר שלום רובר שניאורסון, וכן
כדומים רבים בנגר, רחיקות הקר, וחרעין חציוני, וכן
גם גרס בניירורשו רובי יוסף יצחק שניאורסון, שיעא
כנגר מעלות של חולין כארץ קודש קודא להדים
תומות לבני תישוך חיש, למען לא יתנו טמא את
הארץ בכל גשם וחומר בית עצור וחרושת.

הרבי מלובוביץ' תנכית גורס אחרת: כל התארגנות
הרבי מלובוביץ' תנכית גורס אחרת: כל התארגנות
כין לעבודת חומר וחרושת וכן למטרות פוליטיות
וצבאיות היא לגטימית כל עוד זה בבחינת חמשך
קנולת, כפי שמתור לחודי אדור, הוא טוען, לחקים
לניה לחנה יהודית מורחכת, שמנעה על גלות
ישראל בארץ הקודש.

הרבי מלובוביץ' חולק על האותם של רציונות
הדתית מכית מדרש של חרב קוק' כעוד תחום: הוא
סבור שאסור שיחיה קיבוץ גלויות מאסכיו לפני
הבניא הפלאית של המשיח וכניין בית החבית
כאומר נסיר, רק לאחר הבניא הפלאית של המשיח –
יקובו מנחם ישראל, מותר להעלות לישראל יהודים
בבדריים, כיהודים כדרכו של עם ישראל בכל תקופות
הנלות, אבל אסור לארץ עליה חמונית המסתלת
לאז משום ולעלות לשאר חב"ד בדרום אפריקה לא
נלוות ידוע כי יען לחסידו חב"ד בדרום אפריקה לא
של מרח רוחני ופוליטי וביטחון עצמי רב.

הרב שך הוא מנימליסטי המסתפק בלימוד תורה
וחמורת כני חתורה קבוצת עילית, מיעוט שעליו
עומר עם ישראל, הרב שך לא יגרום לחילוני להגות
תמלין כתחנה מרכזית, הוא אינו רואה עצמו כרבו
ומסתמך של כל ישראל האדמ"ר במשיח לכל חידו
ומנסה לכבוש את עולמם של היהדות כולה – כשם
שרואים את עצמם הרבי מלובוביץ' וחסידות חב"ד
כולה.

הרבי מלובוביץ' בד חזונה של בני הגבורים

הרבי מלובוביץ' חולק על האותם של רציונות
הדתית מכית מדרש של חרב קוק' כעוד תחום: הוא
סבור שאסור שיחיה קיבוץ גלויות מאסכיו לפני
הבניא הפלאית של המשיח וכניין בית החבית
כאומר נסיר, רק לאחר הבניא הפלאית של המשיח –
יקובו מנחם ישראל, מותר להעלות לישראל יהודים
בבדריים, כיהודים כדרכו של עם ישראל בכל תקופות
הנלות, אבל אסור לארץ עליה חמונית המסתלת
לאז משום ולעלות לשאר חב"ד בדרום אפריקה לא
נלוות ידוע כי יען לחסידו חב"ד בדרום אפריקה לא
של מרח רוחני ופוליטי וביטחון עצמי רב.

הרבי מלובוביץ' על הגות הרביצקי שלו בני תולמים

[illegible]

חורחה. סמפרון, בן למשפחה ספרדית מן
העילית, שכותב את ספריו
בצרפתית. מחברו של הספר „המסע
הגדול“ ועוד שמונה ספרים
שזיכיהו במעמד מכובד בפרוזה
הצרפתית. הגיע, לראשונה, לישראל

ואחר כך התיבת את חזיתו המזרחית של...
במזון. כתיבת שם: ארבעה...
ופדיונה ששה שאין במיניה: חסד, דת, אמת, תמימות, נאמנות ו...
במזון של כלי... הספר מוביל את פרשת מדר המצוות...
במזון של כלי... התנוונות... למלכות אורחם...
במזון של כלי... ספר אורח מדר...
אחר כך... ששה שנים קדימה ומספר על שכל...
הדמות הזה הוא עניני... במסארה...
ואילו ספר האחרון, "דלת" (1986)...
שכילי עד אהבה מאוד ועצבה (1986)...
מסימת, תרבות מסורת, דעות מסומות... שלוש רמות...
ספר, יצירה, מאז... גולה... בעצם שלוש...
אסצות את חזיתו הגולה...

יו"ר ידירי צביה ידירי, יוסף פראנק, ארתור לונדון... האם
הרשענות בבת מדר וזה
אלי בעדה מוסטת, אן בריק, את יוסף פראנק הכריח במחנה
ההסגר בכוכבאורל ששנינו בו היה חסר תוכבזיך הראשי של
הסגלה והתחזיתות והכיסלונקיות. מה היה נתגזר הוא המשיך
בעבודתו והתחזיתות ורעה הכל כייסועי לחבריו. את 1942 את מצא
את עצמו שוב על פסל והאשכנזי במחנה פראנק, כשהקטנת טוען
גורו כי שיתק מעולה על הסגל, כי הסגל, כי היה סוכן הסגל וכו' השליש
החיר למשלנה שכלאלו עם סוכן בכוכבאורל. הסכבית על משפח הראוה
התחזיתות והתחזיתות על מוכרתי לו מקורם. אבל האשמה שחבר
החירית אתה, שחברתי אתה מקורם. משוש שחברתי על מעיית,
ואי עייתים שכלית אתה וכו' הנועה והתחזיתות אתי כל חסר
משפחם. כאח משפח אתה פאסיס אורח לחי אמינה, שיש על פסל
האשכנזי עם ארתור לונדון. אתה חסר חסר כלח אמינה, שיש על פסל
שח. אתה חסר לונדון ולואר שיש מביט הסתה כתב את סיפור
המשפח, כאח. "החירית", שני חירית: מביט את החסרית לרם ששעה
המסגל נכסר.

ידידתך
לד. משום שאלה היו עיבודים אם כי גם בהם נשאיתי נאמן לך
והידיד והחליטני שלי. למאבק בעזרת מלחמתו האזרחי, אבל אני מחשיב
בכוחות שלי את המהפכה הספרותית שהייתה בשבילי מסוי יאן רנה
המלחמה נגמרד והפרשת סמאופיסקי. אגב, חזרתי מניין! אותו מחסן
מספרד שחקן את מורדקי בצורתו חזק ואני תובל הגרלד סמאופיסקי,
מפרשיתיו הבקיעו את צורתם כשנות השלושים. התשובות למורדקי
ולסמאופיסקי ואני כי עשייתו היו תורמים שסיקרו לתורות נבדלים.
כתבם בשנים. בחור הייתי של ראובן מאקאר. מפרקדו היה
קמיונסקי סטודי שחיבת את מורדקי בשנות השלושים. אומרים בשלותו של
המלחמה. אולי כי ביטא אתה מספר הכרזת חזק

1700 והדריכה תלמידים
במסגרת סמינר אתה בעיקר את האנטישמיות הרווחת ביהדות
האשכנזית.
אנטישמיות: בעברית, השואבה מקבוצות האשכנזי הקהילתי
המערבית. דעה גם כבוד, אם כי כמעט לא בותר יורדים מן הקהילות
האשכנזיות, ולא הורפיהו אשכנזים, טענה. דרשות אנטישמיות מציינים
ביום כבוד, אם כי בדרשה בעיקר בתנועות השמאליות. הדרשים אתה
אחיהם לאשים גם ענינה למידת ישראל, ושואב אתה בכלל מפרשית
אתה. מקורות אנטישמיות: האקסטרן, חסידות, חסידות חסידי
אחיהם שואבו מקבוצות אתה והתח האשכנזי בתקופת השואה חסידי
האשכנזי, נולדו על תנועה של אנטישמיות ולחזקה את האשכנזיות
השמאלית הרווחת ביהדות.

ובסופו של דבר קיבלו הסם. הוראות מפורשות לישות את המזון כילדים אלה. להירצם במשייה. לחבוט בהם בנאות על מנת לרצח. ההבלים התנפלו על הילדים נשכנס המילום ארצות שסעומו ומקדד הנאצים בנוסם עד שלא נותר ילד אחר תי מתוך הקבוצה הזאת.

אם חזרה לגרשה ול כל בסטרים שבתים לאתר. המעט והחל
תגישו חזרה וכל שבטילי אופטימל לא יבחרו להשתתף במשחק
במשחק שבו. בחוותי חזרה אינו בוגר כל ברומי לא "התעלמתי" (40%)
אשר כמעט, כאשר כתבתם את הספר "לאיתי כל האנשים" (1980)
לשלוש את יסודותי במחשבותי נאצי בארצות מישור מזה כמעט
ליקומם של מחנות ברוח בדרום, והיא עצמה קמוניסט ונא
המחשבה מכורן מודל את שורשי אייתי אחי ידעתי, כאשר כתבתם
המחשבה הגדולה לא ירעו על הגלגלים או על השחיתות של
האנשים בדיסיה הקומוניסטית. התורם את סחשט קריאול
הקומוניסטים העדיפים האמינו תורם לכלם על הסחט על הנה
הקומוניסטים את ברתת של התעמולה האמריקנית. את חזרת
התעשיית נאום של תגדורם וסחטור של מלוצניזם, בייק, חסד
אחור ודיסטיק"י, נשתנה הפוסטקריטיקה. את וחזרת לנא
עקולה ופוסטבנדיקטית במחשבה. ודינאי חזר לנא מישור נאח וזה
העקולה ומקטל יותר. מגדיר ברוח מחטות של מלוצניזם.

[illegible][illegible][illegible]

★...המסע
— הגדול'
הנושא היה
בשבילי
אובססיה שלא
יכולתי
להשתחרר ממנה
במשך שנים"

★ "נעשית'
אדם-שאיכפת לו,
לוחם חירות,
סופר וגויס"
הערצתי את
אורול ורציני
לחמו במחנה

הורדת מסמכיהן הנגיע לישראל לביקור קצוד. הוא נותן במסמכים הרכיבים שני הספרים יש אצל נכה שהוא כתב את תסריטיו. קיים גיליוע עם תלמידיו החוזים לספרות יש שלוש אנשים-טירות. התאחדה באונטריו הספרים. הבנית גורשה לארבעה ימים. ערב עזיבתו הוא אומר: יש רבת שאלות שהייתי רוצה לשאול. הרבה דברים שהייתי רוצה לדעת. הימים בעיות שהייתי רוצה לעומק בהן. אחריה לבקר אצלם באתר הימים. ואז אשתו נון במספר יותר.

הם שנית ישראל הוא ידע עטם. מה שכל אנשים יכולים עדיין עזר עזר מפי א. מונאן, אצל כרמל עמיתם אשתו וקהל א. אן עזרם הדידים. מספרו הוא ידיר האיש של מנס מה עשיתי החשן שנה הם עדי ידיר. אל קמה מרטיס, לאתרונה פסא מספרו את ספרו מונאן. התיס מנשיס" (1983). שר שאניו כירגורפה אינו ספרותיכה שנותה, שם הוא מספר על ידיר, שבו משובלים לא מעט מרטיס כירגורפיים על מספרו עצמו.

[illegible]

החזרת המספר והחלפת הכתובות ב-1942, בהיותו בן 19, ובתואר שם ער
היה המלחמה. הרבאומה חזא את הישגיה ממנו שם ער. בכתב
מספר זה שנתנה אותו. כתב שהוא היה בן 19, ובתואר אומר מספר
הארגוניה מרדית, כי פותח זה נחשב בשעתו למוכר ולחזק ביותר מבין
החזרת המספר שם אנצוס, למחנה ארדן כוכבי-לם זה בוער מכלה
לאסירים מליטים מנאצית. אירופה. לאחד מבין ששלוש לשם
המספרים מרדיות ובער. כי בשאר מהחזרת המספר לא מתרחמת.
לא היו שם חרדי אנצוס. התנאים שם היו רוחים, בתחלה, חלק מן
האסירים עבר אומנם בעת פרוץ, אך חזרה ממתנת ספרית, והתרחמת
במית. לא אסירים צרה ממתנת העדשת. תנאים. מבין זה השתנה
לקוחות את המלחמה, כאשר התרחמת העדשת. הכתובות לא תודות
ששודר מן המנות. האחרים. העדות הכתובה כמסר. המסע "הרלי"
שעוקבת על כיום, לאחד שכבר. שמענו הרבה. עדיין על מה שהתרחש
ממתנת.

[illegible]

